

“Hebben we deze wet nodig om elkaar te vinden?”

WMO-bijeenkomst ChristenUnie: Stellingwerf hekelt inconsequente houding regering

“Denk erom: die hulp van de barmhartige Samaritaan was ook maar eenmalig hoor!”, aldus een opgevangen uitspraak van majoor Valster van het Leger des Heils. Hij en zo’n veertig andere afgevaardigden van cliënten- en vrijwilligersorganisaties en diaconieën waren aanwezig op een bijeenkomst over de Wet Maatschappelijke Ondersteuning op 16 november. De ChristenUnie-fractie Ede had die georganiseerd omdat na de eerste bijeenkomst in januari door de deelnemers om een vervolg was gevraagd. Geanimeerd werd onder andere de noodzaak van bemoeienis of ondersteuning door de gemeente van vrijwilligersinitiatieven besproken. “Hebben we deze wet nodig voor initiatieven om elkaar te vinden?” was eveneens een opmerkelijke uitspraak, gehoord van een ouderenbond-afgevaardigde.

Het wetsvoorstel heeft al heel wat los gemaakt, ook in Ede. Het heeft in ieder geval geleid tot de oprichting van het Platform WMO-cg waarin cliëntenorganisaties en zorgaanbieders zitting hebben en de aanstaande oprichting van het Edes Diaconaal Platform met afvaardigingen uit allerlei kerkelijke richtingen. Teus Hubert en Jan Arts die voor respectievelijk het diaconaal platform en het platform WMO-cg werden geïnterviewd hebben gemengde gevoelens over de huidige WMO-aanpak van de gemeente Ede die proeftuingemeente is voor vrijwilligers- en mantelzorg. Hubert: “We hebben heel wat te bieden als diaconieën, we kunnen heel praktisch invulling geven aan de WMO, we willen graag meedenken, maar het lijkt tot nu toe alsof de wethouder niet goed weet welke positie hij ons moet geven”. Arts, over de Edese plannen voor chronisch zieken en gehandicapten: “De gemeente stelt een hoge drempel voor individuele voorzieningen voor en een lage voor collectieve voorzieningen. Dat gaat ten koste van de meest kwetsbaren”. Juist voor hen blijft maatwerk nodig, zo betoogde hij. Ook in de diverse groepsbesprekingen werd gewezen op de zwakke plek: continue vrijwillige zorg voor bijvoorbeeld psychiatrische patiënten”, hoe wordt deze ondersteuning vormgegeven in de WMO. “Dat zijn de mensen die men toch als “vreemd” ervaart, die moeilijk zijn in hun gedrag, hoe lang houden vrijwilligers dat vol”.

Toverwoord

Dick Stellingwerf, lijsttrekker van de ChristenUnie benadrukte in zijn toespraak de achilleshiel van de WMO die medio 2006 of begin 2007 ingaat: beleidsvrijheid. “Een toverwoord. Geen verplichtingen en voorschriften, maar ‘handen vrij’ en ‘vrijblijvendheid’ en dus onzekerheid voor zorgvragers en mogelijk grote verschillen tussen gemeenten”. De inconsequente houding van de regering geeft te denken: “Men wil meer verantwoordelijkheden bij het gezin, de familie, de straat, de buurt, de wijk en de geloofsgemeenschappen leggen, maar men lijkt de keuzes echter vooral te laten beheersen door de mogelijkheid om op de zorgkosten te besparen”. In deze tijd met al dan niet gedwongen tweeverdienerschap en de trend tot hogere leeftijd door te moeten werken is het niet makkelijk om ook nog eens vrijwilligerswerk te doen.

Stellingwerf brak een lans voor het onderbrengen van de thuiszorg in de zorgverzekeringswet omdat thuiszorg in deze vergrijzende samenleving begint met een paar uur per week maar in de meeste gevallen komt het tot intensievere zorg. Ook een neutraal gemeentelijk WMO-loket stond op zijn verlanglijstje. “Zorg ervoor dat sprake is van een objectief aanbod waarbij geen sturing door zorgaanbieders plaats kan vinden”. Wettelijk vastgelegde doeluitkering van WMO-gelden is natuurlijk veruit het beste, maar zo niet, dan als gemeente die gelden laten oormerken, hield hij zijn gehoor voor. In het wetsvoorstel heeft de burger geen automatisch recht meer op bepaalde voorzieningen, dat is afhankelijk van het gemeentelijk beleid. Zorgplicht moet dan ook niet nog slechts twee of drie jaar gelden: “Er moet tenminste een basisniveau aan zorgvoorzieningen zijn gewaarborgd in een gemeentelijke verordening”. Over de cliëntenparticipatie: “De aanpak binnen de gemeente Ede wordt tot nog toe meer gekenmerkt door het ‘informereren’ van cliëntenorganisaties en niet door het ‘actief betrekken’ daarvan”. De diaconieën en kerkelijke gemeenschappen hield hij voor zich niet buiten spel te laten zetten: “En zij moeten zich ook niet laten gebruiken. Zo kan het niet de bedoeling zijn dat de financiële problemen van de overheid via plundering van de diaconale potten worden opgelost. Wanneer het in het kader van de WMO komt tot een wijkwijze aanpak, dan kunnen de Edese kerken daar ook goed in participeren.”

Voor meer informatie:

Dick Stellingwerf, 0318-637932

d.stellingwerf@chello.nl

Foto-impressie op volgende pagina. Foto's: Marten Idema

Dick Stellingwerf spreekt cliënten- en diaconale afgevaardigden toe tijdens de WMO-bijeenkomst van de ChristenUnie Ede.

Diaconaal consulent Jan de Kluijver interviewt platformvertegenwoordigers Teus Hubert (Edes diaconaal platform) en Jan Arts (platform WMO-cg)